

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Tertius. Quod propter varia accidentia huius vitae, mysticus quandoq[ue] deficiat ab intellectu ordinis practici, & eius executione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

mentales substituit: quosque puræ intelligentiæ actionibus obtentis, illicò motibus circularibus, rectis, vel obliquis, amoris benevolentiam distribuat, & ad alimentum consortij diuinæ naturæ digerat, iucundè admodum. præsertim cū in statu Transformationis, gratia sanato animo, (ex habituali dono sapientiæ) sicut velle, ita etiam perficere adiaceat; ita vt in mysticis supremis actionibus, ita possit, sicut velle, nec plus velit, quam possit, de quibus, & similibus ordinatè per singula latius habetur infra per totum; hoc loco contenti, breuiter ad vniuersalem notitiam dixisse, quod maior radicatio in charitate, & perfectio progressus mystici, per omnes status, & exercitium actus, continuò aliam, atque aliam, (conformem tamen) requirat dispositionem, & operationem: licet in notabilioribus regionibus, quando ab infima ad mediam, aut à media ad supremam, ascenderit, vel descenderit, aut vicissitudinem notabilium operationum subierit; peregrina vtcunque hæc omnia videantur, in principio sicuti etiam contingit ad aliam domum migranti, aut nouam melodiam audienti; licet enim domus secunda pulchrior, & pretiosior; & cantio sequens longè suauior sit prima: attamen quousque prioris ex toto obliuiscatur, & præsentia assuescat, non nihil ingratum, ac insolitum videbitur, id quod perfectius est, ne quis verò speculationem in his sufficere credat, consequenter dicendum erit,

a Sap. 9.

Quod propter varia accidentia huius vitæ, mysticus quandoque deficiat ab intellectu ordinis practici & eius executione.

ARTICVLVS TERTIVS.

DEPRIMIT a terrena inhabitatio sensum multa cogitantem, ac si diceret, o pia anima, qualicumque bono, quomodo-cunque priuet originale peccatum, seu actuale, eo ipso priuat modo, specie, & ordine; vt vel ideò tanta apud homines in rebus agendis reperitur ignorantia: maximè verò in operationibus vsque ad eò occultis, & internis, in quibus Deus posuit tenebras, latibulum suum; vt iure merito dubius hæret, an sursum, an verò deorsum, sinistrorsum vel dextrorsum, procedendum sit, cum exindè eius internus visus, sicut oculus corporis facillimè, & à minimo puluere obscuretur, ne quidquam videat; iuxta illud Apostoli, quid oremus, nescimus, contingit enim illis, quod pueris inter se colludentibus, dum vnus illorum, velata facie ad circumstantis vocem, vel tactum, celeriter accurrit, sperans arripere, quem ibidem loquentem, tangentem perceperat, quamuis frustra; cum illicò, ad alium locum se se receperit, ita prorsus, stupendus Dei lusus est in pia anima, quando amoris quadam conuersione, desiderium illius allicit, & mox insequentem fugit, vt attrahat amplius; & si aliquando inuentum auide stringere voluerit, subitò, vt etiam hoc ipsum non aduertat, iterum abeat, ita vt nesciat quonam ierit: atque eius-
modi

modi vicissitudine, maiorem in omnibus cautelam, malarum inclinationum mortificationem, virtutum appetitum, & amoris perfectionem, paulatim inferat.

Cum etiam vnicuique seminetur proprium corpus, propter varia illius accidentia, scilicet naturæ melancholiam, tribulationem aliquam magnam, passionum inordinatarum vehementiam, mentis hebetudinem; ac etiam diuinam multimodam dispositionem, spiritusque depurationem, sæpè mysticus inordinatè turbatur, aut improporcionado modo in operationibus internis procedit: in tantum, vt facillimè, sicut ab intellectu ordinis practici; ita etiam ab eius executione deficiat. præsertim quod habeamus thesaurum in vasis fictilibus, & quamplurimis incommodis, tam corporis, quam animæ subiectum, ita vt vel idè inter sanctos eius nemo immutabilis sit. vnde etiam vsque ad statum Transformationis, frequens sit interruptio fruitionis mysticæ, ita vt piæ animæ, in toto suo habere, viuere, & operari, ex integro, ac iuxta intimum spiritus desiderium non sit satisfactum. Deus enim autor gratiæ, & donorum supernaturalium, in suis operationibus ordinatè, ad instar naturæ, à minus perfecto, ad magis perfectum ascendendo, deducit: & labentibus annis charitatem ordinat, dans gratiam secundum mensuram donationis Christi, & annos Pauli, qui cum esset paruulus, loquebatur vt paruulus;

cum autem factus esset vir, euacuauit ea, quo erant paruuli, & cum vidisset per speculum in ænigmate, tandem raptus in paradysum, audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui.

Quapropter, si mysticus non procedat, eo quo traditur practico ordine, non est, quod tam remoram sui profectus admiretur, aut de nostra deductione, vacillantem animum concipiat; quam quod arcana cordis sui penitiùs inspiciat, ibidemque inuentas impedimentorum illaqueationes, dissoluat, pro virili conatu emendet; semperque ad anteriora se se extendat, si quo modo tandem aliquando comprehendat, in quo & comprehensus est, in Christo IESV Domino nostro. hæc autem vt faciliora euadant, consequenter dicendum erit,

Quis sit modus inueniendi proprium statum practicum.

ARTICVLVS QVARTVS.

Altiora a te ne quæsieris, & fortiora te ne scrutatus fueris. ac si diceret, ô pia anima, inordinato appetitui, quo etiam ad diuina fertur, ea solet inesse ambitio, vt supra fortem, statum, & conditionem, sibi proportionatam facillè efferatur; præsertim, quando inter æquales, alijs præstare, animus gliscit, vel (quod periculosum esse consuevit,) si vtrò se se ingerens, magistrum spiritualem

Q 2

se ip-